08/11/2020

“Φταίει ο Θεός;”

/ Αγιορείτικα

Του + αρχ. Βαρθολομαίου, Καθηγούμενος Ιεράς Μονής του Εσφιγμένου

– Γέροντα, η πίστη είναι κάτι το άυλο, κάτι το βιωματικό. Πώς μπορούμε να πιστεύουμε χωρίς να έχουμε κάτι «χειροπιαστό»;

Η ορθόδοξη πίστη μας έχει τα δεδομένα της, επάνω στα οποία στηρίζεται όλη η ορθόδοξη διδασκαλία.
Ο λόγος του Χριστού, ο οποίος μας παραδόθηκε αυτούσιος μέσα από τα ευαγγέλια, είναι το θεμέλιο της πίστης μας. Οι απόστολοι που διέδωσαν στα πέρατα της οικουμένης τον λόγο του Χριστού ήταν αυτόπτες και αυτήκοοι.
Αυτό που άκουσαν και αυτό που είδαν κήρυξαν παντού, επισφραγίζοντας την αλήθεια με την θυσία τους.
Σ’ αυτό το θεμέλιο οι Άγιοι Πατέρες εθέσπισαν τα δόγματα της πίστης μας, ώστε να πορευόμαστε με ασφάλεια στην ζωή μας και τον πνευματικό μας αγώνα.

– Τι είναι ο πνευματικός αγώνας;

Πνευματικός αγώνας δεν είναι κάποια ειδική περίοδος στην ζωή μας, αλλά είναι η

ίδια η ζωή μας, η καθημερινότητά μας.
Προσπαθούμε στην καθημερινότητά μας να εφαρμόσουμε τον λόγο του Χριστού. Στην επικοινωνία με τον πλησίον, στην συμπεριφορά μας, στον τρόπο που διαχειριζόμαστε τα λάθη μας, σε όλα…
Κάνοντας πράξη τα λόγια Του, συντασσόμαστε μαζί Του και ομορφαίνει η ζωή μας.

– Πόσο όμορφη είναι η ζωή μας, όταν συνέχεια αντιμετωπίζουμε προβλήματα και πειρασμούς;

Η ομορφιά στην ζωή μας φαίνεται από την προσπάθεια, με στόχο – εννοείται – το καλό, που καταβάλλει ο καθένας, με τον πνευματικό μας αγώνα, ώστε, διαχειριζόμενοι τον εαυτό μας ταυτόχρονα να διαχειριζόμαστε τον κόσμο μας.
Είναι ωραίο και όμορφο να αγωνίζεται κανείς για το καλό.

Ο Θεός μας έπλασε δίνοντάς μας τα τρία ιδιώματά Του, την αγάπη, την απλότητα και την ελευθερία.
Η ελευθερία στον άνθρωπο είναι το αυτεξούσιο. Είναι το δικαίωμα της επιλογής.
Όταν αμαρτάνουμε είναι λάθος να ρίχνουμε την ευθύνη στον πειρασμό. Αυτός μας λέει «να αμαρτήσεις», ο Θεός, όμως, μας λέει «μην αμαρτάνεις», «μηκέτι αμάρτανε». Η επιλογή είναι δική μας.

Το αυτεξούσιο εμποδίζει τον διάβολο να μπει στην ζωή μας από μόνος του. Γι’ αυτό προσπαθεί να μας πλανέψει, να μας «κλέψει» την συγκατάθεση και σαν τον κλέφτη να μπει στην ζωή μας.
Ο Θεός σέβεται την ελευθερία, που μας έχει δώσει και δεν επεμβαίνει, αν δεν Του το ζητήσουμε. Επειδή, όμως, ο Θεός θέλει να μας βοηθήσει, μας δίνει ευκαιρίες και αφορμές για να Τον θυμηθούμε και να Τον καλέσουμε.
Η διαφορά είναι ότι ο Θεός περιμένει το κάλεσμα από εμάς, για να «μπει» επίσημα, από την κυρία είσοδο της καρδιάς μας, ενώ ο διάβολος με πονηριά, σαν τον κλέφτη, προσπαθεί να μπει έστω και από μια χαραμάδα.

Συνεπώς ο πνευματικός μας αγώνας συνοψίζεται στο αν θα καλέσουμε τον Θεό στην ζωή μας, εμποδίζοντας ταυτόχρονα τον διάβολο να μπει σαν κλέφτης και να μας κυριεύσει.

– Βλέπω ότι υπάρχει τόσος πόνος και τόση καταστροφή γύρω μας. Αναρωτιέμαι πολλές φορές, γιατί το επιτρέπει ο Θεός; Υπάρχουν και κάποιοι που Του ρίχνουν την ευθύνη λέγοντας «φταίει ο Θεός» ή «πού είναι ο Θεός» κ.ο.κ.

Ο Θεός μας καλεί όλους ελεύθερα, «όστις θέλει», να Τον ακολουθήσουμε. Σε όποιον Τον ακολουθεί, δίνει και τις εντολές Του, τον κατευθύνει, δεν τον αφήνει

χωρίς προσανατολισμό, απλά και ξεκάθαρα. «Αγαπάτε αλλήλους», «ειρήνη υμίν», «χαίρετε»...
Πόση αλήθεια και πόση ομορφιά κρύβεται πίσω από αυτές τις τρεις εντολές, οι οποίες εφαρμόζονται χωρίς επιβολή, ελεύθερα!
Όταν, όμως, εμείς, μέσα στην καθημερινότητά μας, ξεχνάμε τον Θεό, έχει σαν επακόλουθο να μη δεχόμαστε και τις εντολές Του, ακολουθώντας τον εαυτό μας.

Ποια άραγε είναι η ευθύνη του Θεού;
Οι καταστροφές, η κλιματική αλλαγή, οι πόλεμοι, η πείνα, η έχθρα και το μίσος, οι ασθένειες, είναι ενδεικτικά αποτελέσματα της ανθρώπινης ελευθερίας. Ο άνθρωπος φέρει την απόλυτη ευθύνη για όλα αυτά.
Φταίει ο Θεός που έδωσε ελευθερία στον άνθρωπο;
Φταίει ο Θεός που διαχειρίζεται την ελευθερία του ο άνθρωπος;
Φταίει ο Θεός, που εν τέλει καταστρέφει μόνος του την ελευθερία του ο άνθρωπος;
Τι μας λέει ο Θεός και τι κάνουμε;

Υπάρχει και μια μικρή λεπτομέρεια.
Όλοι αυτοί οι δήθεν άθεοι, που κατηγορούν τον Θεό, εν αγνοία τους επιβεβαιώνουν την παντοδυναμία Του, αφού Του αναγνωρίζουν το αποκλειστικό δικαίωμα και την δυνατότητα να επεμβαίνει ή όχι σε ό,τι συμβαίνει γύρω μας.
Σε ποιον άλλον απευθυνόμαστε όλοι; Μόνο στον Θεό.

Ας ειρηνεύουμε, βάζοντας εντονότερα την προσευχή στην ζωή μας. Είναι η μόνη δίοδος στο αδιέξοδο, που βρισκόμαστε, για το οποίο φέρουμε ευθύνη.
Διερχόμαστε μια περίοδο κρίσιμη, κατά την οποία κυριαρχεί η ακατάσχετη πολυλογία και η άποψη επί παντός θέματος. Μόνο σύγχυση, αγωνία και ταραχή επιτυγχάνεται. Η ανάγκη της σιωπής και της περισυλλογής είναι επιτακτική.
Η αγάπη του Θεού αποκαλύπτεται μέσα από την ανοχή, που μας δείχνει, δίνοντας συνεχώς αφορμές και ευκαιρίες να μετανοήσουμε.